

ROCKEFELLEROVÉ POHŘBÍVAJÍ DOLAR

- CZ24 News | 27. dubna 2023

ČESKO: První dolarový miliardář v historii lidstva John Rockefeller začínal jako účetní. Když si naspořil malou částku, půjčil si přibližně stejnou částku od svého otce za 10 % ročně a začal prodávat zemědělské zboží. Později Rockefeller přešel na ropu a petrolej, zbohatl a založil slavnou dynastii, která má nyní obrovský vliv na politiku USA.

Další mocná rodina, Rothschildové, začínala v židovské čtvrti ve Frankfurtu nad Mohanem. Později Rothschildové přesunuli většinu svých operací do Londýna, protože jim němečtí lanckrabí a kurfiřti neposkytli "potřebný prostor". Na začátku 20. století britský premiér označil lorda Rothschilda za nejmnocnějšího muže v Británii a Británii, dovoluňte mi připomenout, byla tehdy nejmnocnější mocností na planetě, něco jako současné USA.

Historie Rothschildů jasně ukazuje, že peníze elit nejsou v žádném případě pevně svázány s určitým územím, jsou mezinárodní a kosmopolitní. Můžeme s jistotou předpokládat, že až se USA propadnou do úpadku, Rockefellerové nebudou lpět na kořenech, které nemají, ale budou následovat příkladu jiných finančních klanů – přesunou se někam jinam.

Nyní, když jsme si úvodem tohle řekli, vám představuji Ruchira Sharma, vedoucího mezinárodního obchodu Rockefellerovy nadace (Rockefeller Capital Management).

Než byl Ruchir Sharma najat rodinou Rockefellerů, pracoval 25 let v Morgan Stanley. Ruchir Sharma je známý také svými knihami a články o ekonomii, díky nimž je zařazen na seznamy nejvlivnějších autorů planety.

Za pozornost stojí jeden z nejnovějších článků Ruchira Sharma ve Financial Times, předním americkém finančním médiu. V krátkém článku Ruchir Sharma vynáší neúprosný verdikt nad dolarem ([odkaz](#)):

Dnes se komentátoři v drtivé většině domnívají, že slábnoucí americký dolar nemůže ztratit svůj status dominantní světové měny, protože na viditelném horizontu neexistuje žádná „alternativa“ dolaru.

Možná, ale neříkejte to mnoha zemím, které alternativu k dolaru hledají, protože taková přehnaná sebevědomost jejich hledání jen urychlí.

Nejlepším příkladem je nyní zlato, které za šest měsíců zdražilo o 20 %. Obvykle jsou za rostoucí poptávku po zlatě odpovědní malí i velcí investoři, kteří hledají zajištění proti inflaci a nízkým reálným úrokovým sazbám. Nyní jsou ale hlavními zákazníky, kteří kupují zlato, centrální banky, které prudce snižují svá dolarová aktiva a hledají bezpečnou alternativu k dolaru. Centrální banky nyní nakupují více tun zlata než kdykoli předtím (od začátku sběru dat v roce 1950) a nyní představují rekordních 33 % světové měsíční poptávky po zlatě.

Tato nákupní horečka pomohla zvednout cenu zlata k rekordním úrovním a o 50 % výše, než naznačují modely založené na reálných úrokových sazbách. Je zřejmé, že něco nového tlačí ceny zlata nahoru.

Když se podíváme pozorně na kupující centrální banky, devět z deseti největších je v rozvíjejícím se světě, včetně Ruska, Indie a Číny. Není náhodou, že tyto tři země jednají s Brazílií a Jižní Afrikou o vytvoření nové měny, která bude konkurovat dolaru. Jejich bezprostřední cíl: obchodovat mezi sebou

přímo ve vlastní měně.

„Každou noc přemýšlím nad tím, proč by všechny země měly zakládat svůj obchod na dolaru,“ řekl nedávno brazilský prezident Luiz Inacio Lula da Silva během návštěvy Číny s tím, že alternativa by pomohla „vyvážit geopolitiku světa“.

Nejstarší a nejtradičnější aktivum, zlato, se tak stává nástrojem vzpoury centrálních bankéřů proti dolaru. V minulosti byly jak dolar tak zlato často považovány za bezpečná útočiště, ale nyní je zlato považováno za mnohem bezpečnější. Během krátké bankovní krize v březnu zlato nadále rostlo, zatímco dolar se hroutil. Rozdíl v pohybu obou aktiv nebyl nikdy tak výrazný.

A proč se rozvojové země bouří právě teď, vždyť světový obchod je od konce druhé světové války založen na dolaru? Protože Spojené státy a jejich spojenci se stále častěji uchylují k finančním sankcím jako ke zbraní.

Je s podivem, ale nyní čelí sankcím ze strany USA, EU, Japonska a Spojeného království 30 % všech zemí, namísto 10 % na začátku 90. let. Až donedávna byla většina sankčních cílů malá.

Avšak nedávno tato skupina (USA, EU, Japonsko a Spojené království) zahájila totální útok na Rusko kvůli jeho invazi na Ukrajinu, odřízla ruské banky od globálního platebního systému založeného na dolarech.

Najednou bylo všem jasné, že cílem může být jakákoli země.

Spojené státy byly příliš přesvědčeny o neporazitelnosti dolaru a považovaly sankce za bezproblémový způsob, jak bojovat s Ruskem, aniž by riskovaly své vojáky. Ale platí daň tím, že poškozují pověst dolaru. Mezi země, které uzavřely obchodní dohody bez dolaru, nyní patří i bývalí spojenci USA, jako jsou Filipíny a Thajsko.

Počet zemí, jejichž centrální banky zkoumají způsoby, jak spustit vlastní digitální měnu, se od roku 2020 ztrojnásobil na více než 110, což představuje 95 % světového hrubého domácího produktu. Mnoho z nich tyto digitální měny testuje pro použití v bilaterálním obchodu – další výzva pro dolar.

Zatímco někteří pochybují, že dominantní dolar je pro americkou ekonomiku důležitý, silná poptávka po měně obecně má tendenci snižovat náklady na půjčky v zahraničí a levně si půjčit – je výhoda, kterou dnes Amerika nutně potřebuje. Mezi 20 největšími vyspělými ekonomikami má nyní po Spojeném království druhý nejvyšší rozpočtový deficit a po Portugalsku druhé největší zahraniční závazky (z hlediska čisté mezinárodní investiční pozice).

Rizikem pro Ameriku je, že její sebevědomí poroste, poháněno tezí „neexistuje žádná alternativa“. Tato verze závisí na globální důvěře v americké instituce a právní stát, ale militarizace dolaru tuto důvěru hodně podkopala. Je také založena na důvěře ve schopnost USA splácet své dluhy, ale ta také klesá, protože závislost USA na zahraničním financování stále roste. Poslední obrannou linií dolaru je Čína, která je jedinou dostatečně velkou a centralizovanou ekonomikou, aby zpochybnila dominanci americké měny.

Když gigant začne stavět na slabinách svých protivníků, je na čase se pořádně podívat do zrcadla. Tváří v tvář výzvám „barbarských relikvií“, jako je zlato a noví konkurenti v podobě digitálních měn, musí gigant hledat způsoby, jak vybudovat důvěru ve své finance, aniž by považoval svůj status finanční supervelmoci za samozřejmost.

Pro upřesnění - článek představitele Rockefellerů zní přesně jako rozsudek, protože hlavní

chyby americké úřady už učinily a tyto chyby již není možné napravit.

Nezbývá než konstatovat fakt – dolar umírá, otázkou je pouze konkrétní doba a formát konce. Poznámky Ruchira Sharma jsou plné hořkého sarkasmu a to se dá také pochopit. Další supervelmocí, kam by se mohl Rockefellerův dům zřejmě přestěhovat, je Čína, ale Rockefellerové jsou příliš zapleteni do americké politiky, než aby se mohli přestěhovat do Číny a pobyt v Číně byl pro ně komfortním.

Čína však není jedinou perspektivní ekonomikou mimo západní svět.

Ruchir Sharma je Ind, narodil se ve městě Džajpur a vystudoval na univerzitě v Dillí. Kdo ví?, možná ho Rockefellerovi v únoru 2022 najali s ohledem na jejich budoucí přesun do Indie.

P.S.

[SFERA Live](#) uvádí, že Indonésie také vyvodila důsledky z počínání Západu a rozhodla se opustit Visa a MasterCard a zároveň i systém Swift.

Nedávno, už jako běžná věc, se objevila zpráva, že další země islámského světa se chystá v květnu vydat kartu vlastního platebního systému.

To, co se děje, je to, o čem jsme již mluvili mnohokrát.

Po zapnutí režimu sankcí, atd. sjednocený Západ ve své touze zničit Rusko úplně zapomněl, že nežije v absolutním vakuu. Okolo jsou stovky dalších zemí, které sledují a vyvozují závěry.

Indonésie je země s 270 miliony obyvatel, 87 % obyvatel jsou muslimové. Jak lze vidět, úřady země se rozhodly držet krok s blízkovýchodními islámskými monarchiemi. Ačkoli Spojené státy velmi doufaly, že vtáhnou Indonésii do protiruské a protičínské osy. Ale Indonésie učinila zcela jiné kroky.

„.... Indonéský prezident Joko Widodo vyzval regionální úřady, aby opustily platební síť Mastercard a Visa a začaly používat kreditní karty vydávané místními bankami. Podle Widoda je odmítnutí západních platebních systémů nezbytné k ochraně plateb před možnými zahraničněpolitickými důsledky,“ píše RIA Novosti.

Jak je vidět, Indonésie se ani nesnaží skrývat účel přechodu na suverénní platební styk.

Navíc Dodit Proboyakti, člen představenstva Indonéské asociace kreditních karet, rozzuřil západní elity, když řekl RIA Novosti, že jeho země *„využije zkušenosti Ruska a jeho platebního systému “Mir” k zavedení vlastního národního platebního systému“*.

Rozšíření používání národních platebních systémů vytlačuje americký dolar z oběhu a rapidně snižuje jeho podíl na zúčtování. Rychlost, s jakou tento proces probíhá, americké úřady děsí.

AUTOR: Oleg Makarenko

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Janinna/Pokec24